

Medlemsnytt 2-2021

Ordföranden har ordet

Guldklubbsvänner!

Jag hoppas ni njutit av den sköna sommaren! Sakta har livet återgått till det mer normala. Vaccinet har gjort att vi kunnat umgås lite mer med våra nära och kära. Dock gäller fortfarande att hålla avstånd och att respektera de restriktioner som finns. Kanske vi kan hoppas på än mer lättade restriktioner i september?

Riksidrottsmötet i maj hölls på grund av pandemin digitalt, vilket innebar att inga RF-förtjänstteckenmottagare kunde vara på plats.

De 10 skånska mottagarna var:

Nils Anders Arvidsson fotboll Ramlösa,
Sven Arne Hansson fotboll Furulund,
Patrik Helgesson tyngdlyftning Landskrona,
Ingvar Karlsson skidor Malmö,
Charlotte Widell tennis Helsingborg,
Hasse Hardenstedt gymnastik Svedala,
Lars-Christer Olsson fotboll Lund,
Mia Reich Sjögren golf Båstad,
Stefan Stenudd budo o kampsport Malmö,
Torleif Persson fotboll Össjö.

Samtliga mottagare av förtjänsttecknet inbjöds till vårt årsmöte den 23 augusti i Höör.

Distriktsidrottschefen Patrik Karlsson var närvarande och delade ut förtjänsttecken till dem som var där.

Conny Lindvall

Det kändes underbart att åter kunna träffas och umgås igen på årsmötet och under den efterföljande bouletävlingen på Jeppavallen. Vi njöt av vackert väder, fin natur, trevlig miljö och avslutningsvis av god mat på Stiftsgården.

Styrelsen har samma utseende fram till nästa årsmöte, som vi förhoppningsvis kan hålla i mars 2022.

Styrelsen planerar att återkomma med inbjudan till en träff senare i höst!

Tack för det förnyade förtroendet att vara er ordförande!

Allt gott!

Conny Lindvall

Bouletävling i Höör

Ännu en solig dag har vi guldklubbsvänner kunnat genomföra en bouletävling på Jeppavallens fina anläggning. 20 personer (18 medlemmar och 2 respektive) startade med en lagtävling bestående 5 lag x 4 pers. som en liten uppvärmning. Lagen spelade i fyra omgångar och det segrande laget blev: Sven-Arne Hansson, Bill Kastberg, Ingvar Karlsson och Krister Kjellander, som vann två omgångar.

Bouletävlingen avgjordes i ett strålande fint sommarväder

Segrarlaget förutom Bill Kastberg som inte hade tid att vänta på segerceremonin

Det var den nionde gången som vi spelade för en inteckning i Tores prispokal. Varje gång är det spännande om någon av de tidigare segrarna skall lyckas ta ytterligare en seger eller om någon annan skall överraska.

Tidigare inteckningar har:

Conny Lindvall (3) - 2015, 2018 och 2020

K-G Holmgren (2) – 2013 och 2014

Erwin Apitzsch (1) – 2016

Kjell Tännander (1) – 2017

Christer Alemo (1) – 2019

2021 kom en överraskning som inte deltagit i tidigare kamper och som inte spelat boule tidigare - Lars-Olof Stålnér från Bromölla. tvåa blev K-G Holmgren och trea Roger Gottfridsson.

Anita Kjellander

Fr v Roger Gottfridsson, Lars-Olof Stålner, K-G Holmgren och prisutdelaren Conny Lindvall

Medlemsprofilen Per Dahlöf – skola och idrott har styrts hans liv

Skolan och idrotten var det som tidigt styrde den unge Per Dahlöfs tillvaro: upp klockan halv sex varje morgon för att hinna med sjutåget till Varberg (Falkenberg, där han växte upp, hade på den tiden inget läroverk), åter hemma vid halv femtiden på eftermiddagen, läsläsning och sedan i väg för att träna.

- Fotboll på sommaren och handboll på vintern. På vintrarna blev det också allt som of-tast besök i de lokaler där stadens brottare höll till eller i bordtennislokalen. Redan på den tiden var Falkenberg något av en bordtennismetropol, berättar Per.

Falkenberg var en bra plats att växa upp på. En mellanstor typisk svensk småstad som inte bjöd alla på allt – men idrotten bidrog med ett rikt utbud. I brottning konkurrerade BK Herkules med Falkenbergs BK, i handboll tävlade IS Orion och HK Örnen om titeln ”Bäst i sta’n” och i fotboll hette toppföreningarna Falkenbergs FF och Arvidstorps IK. Per tillhörde Arvidstorp, Orion och Herkules.

Föreningarna drevs inte, på andra områden, verksamma intressegrupper. De var, trots sina i flera fall fantasirika namn, alla stadsdelsklubbar.

Efter studenten gjorde han reservofficersutbildning och blev vid ett tillfälle kommenderad till Linköping, där han också mötte sitt livs kärlek, Kerstin som en tid senare var skälet till att han flyttade till Hälsingborg (det stavades så på den tiden), där det blev mer skola – och mer idrott.

Skola och idrott fortsatte att vara ett sätt för Per att leva, han utbildade sig till lärare – och så har det fortsatt.

Per drevs aldrig starkt av ambitionen att bli en framgångsrik idrottsman men han trivdes med allt det som idrotten gav och ger. Prisskåpet, som om det ens finns..., är inte nedtyngt av pokaler och medaljer.

- Jag minns att vi hade ett bra handbollslag på lärarhögskolan och att vårt lag två år i rad vann något slags nationellt mästerskap för just lärarhögskolor, säger Per blygsamt på tal om idrottsliga framgångar.

I Helsingborg fanns en ledig tjänst på Slottsvångsskolan. Per sökte och kallades till anställningsintervju hos skoldirektören Olle Mattiasson. När Mattiasson före den planerade intervjun ringde för att få Pers dokument, svarade hans blivande hustru Kerstin, då Per var bortrest. Vid överlämnandet av dokumenten talade Kerstin så väl om Per, att när han senare träffade Mattiasson genast förstod att han redan var anställd – det hade Kerstin ordnat! Första mötet med rektorn på Slottsvångsskolan blev något överraskande, säger han. Rektorn frågade nämligen Per om hur fort han kunde springa 400 meter:

- Jag svarade ”strax under minuten”. ”Bra”, sa rektorn, ”då är du anställd och så blir du idrottsombud på skolan”. När jag inte fick några fler frågor blev jag kanske lite förvånad men rektorn sa snabbt, ”tjänsten är din”.

Per fick inte bara den lärartjänst han ville ha. Samtidigt passerade han in genom porten till idrotts-Hälsingborg. Där blev han snart introducerad i Hiso (Hälsingborgsidrottens samorganisation) och inte mindre:

- Jag träffade idérika och arbetsamma ledare som Rolf Almqvist i Vikingarna och Bengt Persson i Högaborg och inte minst Torsten Carlius som ledde Hiso. Vi fick snabbt fart på idrottsledarutbildningen under nyordningen i skolan som kallades Fritt-valt-arbete. Där fick många av hälsingborgsidrottens ledare sin första utbildning i ledarskap. Det var en mycket stimulerande tid, minns Per.

Stora samhälleliga satsningar gjordes just de åren, kring mitten av 1960-talet. Nya bidragssystem infördes och det byggdes anläggningar som aldrig förr.

Ryktet om Pers duglighet spreds av Torsten Carlius till Rolf Rosén, styrelseledamot i Skånes Idrottsförbund och skolchef i Lund, och han tog med Per i Skånes IF:s utbildningskommitté, som blev en plats för nya riktade utbildningsinsatser för ledare, tränare och domare.

I samma veva började Per att döma handboll tillsammans med Lars-Eric Jersmyr från Ängelholm. På tre år tog de sig upp i allsvenskan. Tioatalet år senare slutade Per och Jersmyr slog sig ihop med Karl-Olof Nilsson ut på färden mot att döma i OS-turneringen i Moskva. Då hade Per fått vara med om en rad stora domaruppgifter, SM-finaler, Europacupmatcher och landskamper i många olika länder. Men i valet mellan att fortsätta döma och att ha fortsatt inflytande på idrottsledarrekrytering och -utbildning tvekade han inte.

År 1980 utsågs Per till rektor vid Gustav Adolfskolan i Helsingborg och var under tioatalet år med om att utveckla ett starkt samarbete mellan skola-föreningsliv och inte sällan polisen. Det framgångsrika samarbetet mellan skola och idrott i Helsingborg slogs enligt Pers uppfattning sönder av en misslyckad kommunindelningsreform. Han bestämde sig för att byta riktning och skriva en doktorsavhandling om ungdomar och föreningsliv.

Kommundelsreformen drog dessvärre i fallet med sig många av de idéer som gett hälsingborgsidrotten så mycket. Inte minst en omfattande ledarrekryteringsbas men också kommunalsövergripande arrangemang.

- Ganska snabbt försvann det som byggts upp under fler än tjugo år. Då hade ett otal ungdomar fått utbildningar genom det breda samarbete där skolan och idrotten bidrog med det bästa de hade att lära ut, säger Per.

Per tackade ungefär samtidigt ja till att bli skoldirektör i Landskrona och forskarstudierna avbröts. I Landskrona startades nya verksamheter, bland annat den ungdomssatsning som så småningom hjälpte Landskrona BoIS att ta sig tillbaka till fotbollsallsvenskan.

- Några år tidigare hade vi i Helsingborg erbjudit HIF samarbete om ungefär samma upplägg som genomfördes i Landskrona, en sorts Fotbollsakademi. Men HIF ”var för stora” och tackade nej. BoIS ställde upp och lyckades få fram några riktigt starka årgångar där bland andra brödraparen Farnerud och Lindgren ingick. Hasse Farnerud och Berndt Lindgren, pappa i var sin familj, var de som tillsammans med Stefan Mårtensson drog det tyngsta lasset i en satsning som lyckades. Inte bara vad det gäller fotbollen. Kraven från ledningen var bestämda: det var inte bara fotbollen som var viktig. Den som inte skötte studierna riskerade att tappa sin plats i fotbollssatsningen – resultatet blev bra på alla områden, säger Per:

- Landskrona stad satsade mycket och skolan skapade tillsammans med BoIS förutsättningar för idrott inne i staden. År 2004 ansågs projektet vara det bästa i hela landet och det slutade med att jag fick åka till Örebro och ta emot ett pris, berättar Per.

År 2019 fick Per Dahlöf ta emot RF:s förtjänsttecken i guld som erkänsla för ett ovanligt brett engagemang inom idrotten.

Roger Gottfridsson

Ett stort tack till Anita Kjellander, tävlingsledare för klubbmästerskapet i boule den 23 augusti, och Pelle Ericstam för era foton från tävlingen samt till K-G Holmgren som ordnade tävlingsplatsen.

Lund den 8 september 2021

Erwin Apitzsch
Redaktör